

het onaangenaam vinden, als hetgeen ik uitgeef om aan mijn verplichting jegens den dokter te voldoen, door dezen met een hooghartig gebaar werd weggegeven. Ik zou zeggen: „als gij toch het geld niet wenscht, waarom vraagt gij het dan? Laat het mij dan houden, en als *ik* het dan voor dat weldadige doel wenscht te besteden, zal ik het zelf wel geven!”

Men meene toch niet, dat het publiek een oogenblik zal gelooven, dat wij van lucht kunnen leven; dat gelooven wij zelf ook niet, en dagelijks zijn wij zelfs genoodzaakt, daarop te wijzen.

Maar meer dan het bestaan van valsche schaamte, en daaruit voortvloeiende *onbewuste* onoprechtheid, mogen wij *The New York Med. Journ.* niet toegeven. Wij kunnen ervoor instaan, dat de theorie, welke hierin den oorsprong van de dichotomie ziet, door de ondervinding zal worden gelogenstraft, en dat die kwaal zich nooit zal vertoonen onder de eerzame collega's, die zich slechts aan ongegronde belangloosheid schuldig maken.

H. PINKHOF.

NIET-AANGIFTE VAN TUBERCULOSE EEN MISDRIJF. — De gezondheidsdienst te New-York wijst met misnoegen op de vermindering van het aantal sterfgevallen aan tuberculose gedurende het tweede kwartaal van 1917. Het feit zou zeer heugelijk zijn, als het niet ten deele moest worden toegeschreven aan nalatigheid der artsen met de aangifte van de gevallen van tuberculose, die zij behandelen. De overtreders worden daarom eraan herinnerd, dat verzuim der aangifte een schending is van de gezondheidswet, een misdrijf, dat den dader blootstelt aan strafvervolging (*Med. Record*).

ONDERZOEK VAN GEZWELDEELEN EEN GEVAAR. — *The Med. Record* van 27 October 1917, steunende op een mededeeling van B. B. GREENOUGH in *Annals of Surgery* van October, veroordeelt ten sterkste de uitnoodiging van den leider van den gezondheidsdienst van New-York aan de geneeskundigen aldaar, om, ter wille van de diagnose, deelen van verdachte gezwellen aan zijn laboratorium te zenden. Zulk een uitnoodiging was reeds van andere laboratoria uitgegaan, ook van de Amerikaansche vereeniging tot bestrijding van den kanker. Steeds geschiedde dit op gezag van verdienstelijke ziektekundigen, die echter geen chirurgische ondervinding bezitten. Deze toch leert, blijkens de antwoorden, door GREENOUGH op zijn rondvraag ontvangen van 134 chirurgen, dat iedere operatie, *binnen* het zieke gedeelte van een gezwel verricht, den groei daarvan verhaast, aan welk lichaamsdeel zich het gezwel ook bevindt. Zelfs als op het onderzoek van het uitgesneden gedeelte, indien de diagnose is gesteld, binnen een week of tien dagen na de proef-operatie het gezwel kan worden geopereerd, kan dit reeds te laat zijn. Slechts als men tijdens de operatie, door middel van bevrozing van het stukje gezwel, de diagnose kan stellen, en, als deze positief is, de operatie onmiddellijk kan voortzetten, is proef-uitsnijding geoorloofd.

VERGETEN SPONZEN. — Reeds dikwijls zijn in de buikholte vergeten voorwerpen het onderwerp van een rechtsgeding geweest. Vermelding van zulk een geval geschiedt hier slechts, omdat daarbij de Hooge Raad te Washington een uitzondering heeft vastgesteld op den regel, dat het achterlaten van een voorwerp in een lichaamsholte als nalatigheid van de zijde van den geneesheer moet worden beschouwd, nl. het geval, dat de toestand van den lijder vereischt, aan de operatie zoo snel mogelijk door sluiting van de wond een einde te maken, en de wond niet te doorzoeken. Heeft de operateur het tellen van de verwijderde sponzen aan de verpleegsters overgelaten, dan komt dit hem niet ten goede (*Med. Record*).

PINKHOF.